

SZIVÁRVÁNY

2001.
OKTÓBER

10

Az akvárium előtt ülve vagy
búvárruhában a vizek mélyén az
ember mindig szívesen figyelte a
le-föl cikázó, színes halakat.
Szépek, kecsesek, csendjük oly
megnyugtató. Az ember

önkéntelenül arra gondol,
hogy boldogok. Ezért
mondják a vidám életre: úgy élünk,
mint hal a vízben.

– Ekkora halat fogtam! – lódt minden horgász.

A **lunda** csak azért nem nevet ezen, mert tele van a csőre hallal, és siet, hogy megetesse mindig éhes fiókáit. Van úgy, hogy negyven halat visz egyszerre. Amit már megfogott, a nyelve alá szorítja, és jöhet a következő.

A horgászok horoggal fogják a halat, többnyire kedvtelésből. Jó csali, sok türelem és ügyesség kell hozzá.

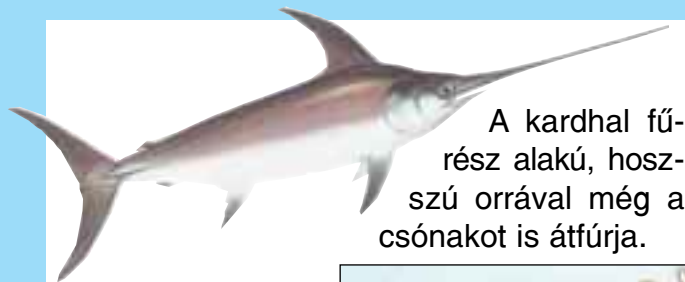
A halászok hálót merítenek a vízbe. A nagy halakhoz szigonyt, csáklót használnak. Ők a halászárral keresik a kenyerüket.

A tengerfenék a csodák
birodalma: ágbogas korallok,
lengedező moszatok és
csápok között ezerféle
csillogó, tarka hal úszik.

A kardhal fű-
rész alakú, hosz-
szú orrával még a
csónakot is átfúrja.

Az apa-pikó
fészket épít
ivadékainak, és
védelmezi
őket.

A bohóchal a tengeri
rózsa mérges csápjai
közé menekül hatalmas
ellenségei elől.

A nagy halak
mozdulatlanul tűrik,
hogy az apró tisztogatóhalak lecsipe-
gessék róluk az
elősködőket.

A rettenetes cápa éles
fogaitól csak az öt
rajokban kísérő
kalauzhalak
nem félnek.

A csikóhal kecses farkincájá-
val kapaszkodik, és "állva" várja
a zsákmányt. A kicsik az apa
pocakjában fejlődnek ki.

A LAZAC MEG A MEDVE

A lazacok, amikor eljön a szaporodásuk ideje, fölúsznak a hegyi patakokba. Hogy leküzdjék az újukba kerülő zuhatagokat, nagyokat szökkennek a levegőbe. Lazac Lacival az történt, hogy a mackó úgy kapta el röptében, mint a legyet.

– Éljen! – ordított Lazac Laci – Megdöntöttem a lazacok magasugró rekordját! Ezért a díj száz hering meg egy hordó tengeri méz! Ha segítesz fölhozni, megfelezzük! Ugorjunk?

– Ugorjunk!

A mackó a fogai közé fogta a lazacot, és belecsobbant a vízbe, de azonnal el is engedte zsákmányát, mert majdnem megfulladt. Csak nagy nehezen sikerült fölkapaszkodnia a partra, még éppen idejében, hogy lássa, amint Lazac Laci új magasugró világcsúcsot ér el, majd fürgén tovafickándozik a hegyek felé.

A TÁNCOS HALAK

Egyszer egy halász, aki szíves örömet fuvolázott, épp valamelyik tengerparti szirten ülve játszott a hangszerén. Nemsokára letette fuvoláját, és kivetette a hálót. Amikor pedig bevonta, olyan fürgén fickándoztak benne a halak, mint ha táncolnának.

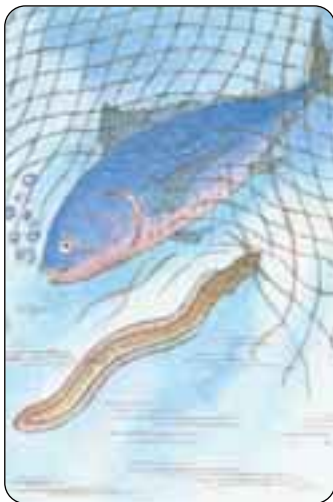
– Most kezdtek táncolni, mikor már befejeztem a muzsikálást, he?! – förmedt rájuk sértődötten, és visszadobálta őket a tengerbe.

AZ EZERFOGÚ CSUKA

Az Ezmegaz folyó habjai közt garázdálkodott egy kövér, falánk csuka. Éppen ezer foga volt! A rémült halak elköltöztek, így az ezerfogú ráfanyalodott a folyami rákokra.

Amikor azokat is mind kipusztította, elkezdett kukacokra vadászni. Mohón kapdosta egyiket a másik után. Egyszer csak eljutott egy feltűnően jóltáplált példányhoz. Igaz, kissé betegesen kunkorgott, hiszen tűhegyes horog végére tűzve végezte úszógyakorlatait! Az ezerfogú csuka ráharapott a horogra, a horgász jól bevágott a pecabottal, és a dundi csuka nemsokára illatozva sercegett a serpenyő forró zsírjában.

AZ ANGOLNA FOGAZATA

Egyszer régen az Anyatermészet szép, nagy tonhallá változott, és lebukott a tenger színe alá, hogy lássa, rendben van-e minden odalent? És mit lelt ott? Jókora halászhálót.

Az Anyatermészet hagyta, hogy foglyul ejtse az erős kötélgubanc. Abban a pillanatban angolnaraj úszott arrafelé. Egyikük észrevette a tonhalat, odasiklott, és gyors harapásokkal széttepte a hálót. Az Anyatermészet köszönetet mondott az angolnának, majd így szólt:

– Nagyon ügyesen bánsz a fogaiddal. Mától fogva kicsinyeid teljes fogazattal a szájukban látnak majd napvilágot.

Így is lett. Az újszülött angolnácska, amikor kibújik az ikrából, mindössze három milliméternyi hosszú, de minden foga megvan már.

DÉNES GYÖRGY
versei

PISZTRÁNG

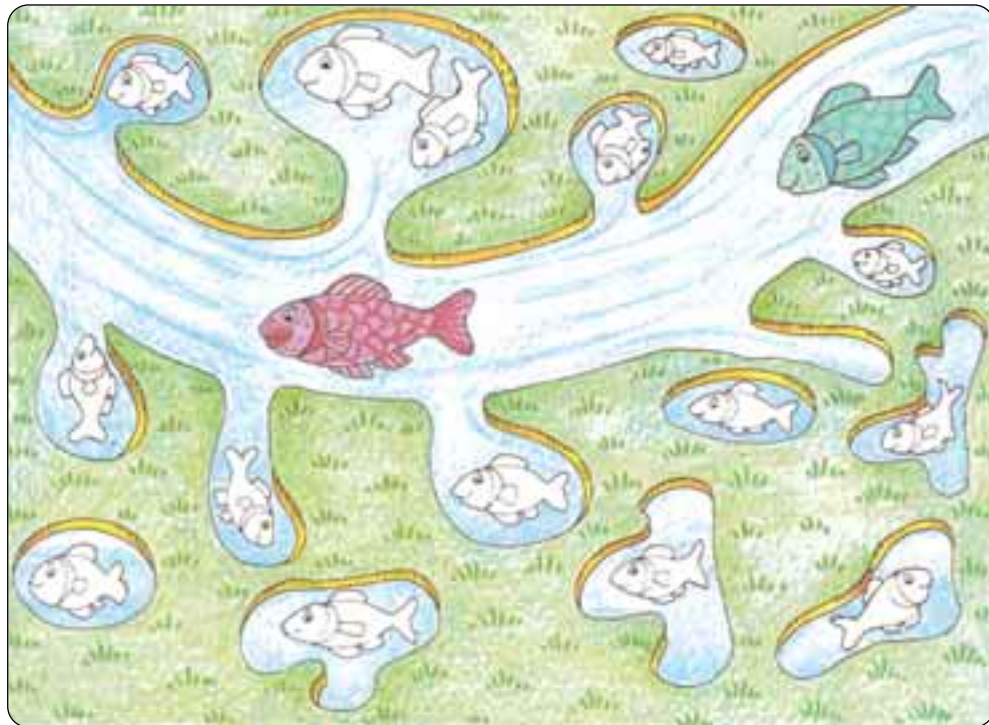
Ár ellen úszik
a pisztráng,
izeg-mozog,
mint a friss láng.
Finom sütve,
hát még főve,
ha nem hiszed,
dugd a gőzbe!

Hány halacska nem tud
visszaúszni a folyóba?
Színezd ki őket.

TÜKÖRPONTYOK

Úszkálnak a tükörpontyok,
köröttük a pontyporontyok.
Nem éheznek, nem is fáznak,
körbe-körbe karikáznak.

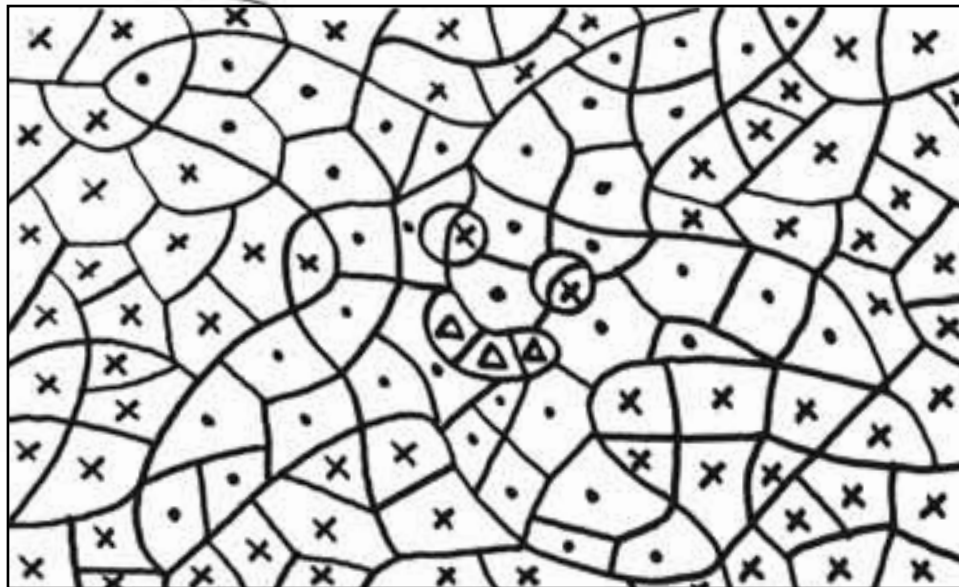

KERCSÓ ATTILA

AZ VOLT ...

Az volt az én álmom,
Hogy nagy halat fogjak,
Órák hosszat lestem,
Mikor milyen hal kap.

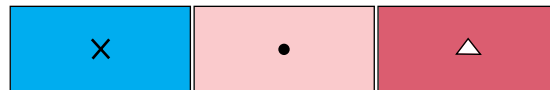
Horgomra tarhonyát
S gilisztát is tűztem,
Sáskákat fogdostam
A partmenti fűben.

A dugóm elaludt,
Szellő simogatta,
Színes szitakötő
Pihent néha rajta.

Csalimat lelopták
Virgonc, apró halak,
A horgom üresen
Fűzgyökérbe akadt.

Vajon mi akadt a Gábor horgára?
Megtudod, ha a jelek szerint
kiszínezed a rajzot.

Majd sütök pecsenyét,
S azzal is kínálom,
Mert nekem a nagy hal
Nem maradhat álom.

HOGYAN LETT A SÜGÉR CSÍKOS?

Vogulból fordította
BÁN PÉTER

Jó versenyfutó volt Nyuszika. Szerette volna megtanítani erre kurta lábú barátját, Vidrácskát is.

A patakhöz szaladt. Vidrácska a víz tetején pihent, lassan mozgatva lapáthoz hasonló lábcskáit.

– Lubickolsz, Rövidlábú? Gyere, fussunk versenyt!

– Elfáradtam. Inkább ülj ide mellém, és meséld el, kit győztél le mostanában.

Nyuszika épp dicsekedni kezdett, amikor Vidrácska fölkiáltott:

– Jaj-jaj-jaj! Valaki megfogta a farkamat! Juj-juj! Fáj! Valaki húz a patakba!...

Nyuszika elkapta barátja melső lábát, húzta maga felé, s közben ezt kiabálta:

– Cobolyok! Rókák! Fussatok ide, segítsenek nekem!

Odarohantak a cobolyok, rókák, belekapaszkodtak Nyuszikába, húzták, de Vidrácska meg sem mozdult. Akkor Nyuszika Kacsát hívta:

– Kacsa mama, kérlek, bukj a víz alá, tudd meg, ki fogta meg a barátomat!

Kacsa mama így kiáltott a gyermekeinek:

– Háp-háp, gyorsan bújjatok el a nádasban! Azzal alámerült.

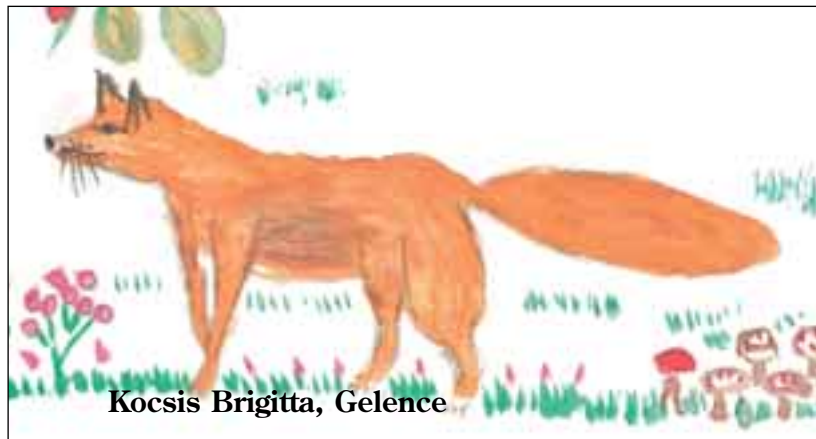

Amikor felbukott, azt hápogta:

– Ez ő, a nagybélű, a vastagbőrű Sügér! Háp-háp! Húzzátok, húzzátok, nehogy odaadjátok Vidrácskát a gonosz, görbe Sügérnek.

Már kilátszik a vízből Vidrácska háta, mögötte Sügér feje. Ide-oda forgatja sárga szemét, húzza Vidrácskát maga felé.

– Né, a zsvány! – kiáltja Kacsa mama. – Tanítsuk móresre! Gyerekeim, kapjatok el egy-egy gallyat, és szapuljátok! Én a fejét csipkedem.

Kocsis Brigitta, Gelence

Bányai Zsuzsa, Érsemjén

Verik a kiskacsák Sügért. Ahol eléri, ott a bőrén csík marad. Csípi Kacsa mama, haragszik Sügér, mellső uszonyai egyre vörösebbek a méregtől. De végül csak elengedte Vidrácska farkát.

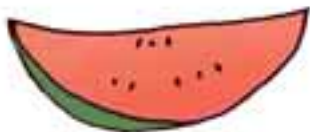
Magasan a víz fölé ugrott, meggörbült, mint égen a szivárvány, majd dühösen elúszott a maga birodalmába.

Azóta csíkos a sügér, attól fogva pirosak mellső uszonyai.

**A mese szereplői közül
kit nem találsz meg a képeken?**

PÁSKÁNDI GÉZA DURUZSOLO ŐSZEL

Ott a lanka
sose lankad,
ott a lombja
dől vadonba,
ott a fű
olyan hű,
ott a föld,
hej, de zöld,
ott a szilva,
mintha hívna,
ott a jó,
a dió,

barack, körte,
egy se törpe,
ott a som
kötény ölébe oson,
ott az alma
élne-halna,
csak megedd,
ott a boldog,
édes élet
gyümölcs-szemmel.
lombos karral,
fiú, feléd integet!

**Mennyi gyümölcs!
Rajzold le azt az egyet,
amelyik a versekben
szerepel,
de a képen nem.**

MÉSZELY JÓZSEF ÉVSZAK- TÜNDÉREK

Csengő cseng a lovakon,
Négy tündér ül a bakon.
Tél kezében az ostor
Egy süvöltő hózápor.
Tavasznál van a gyeplő,
Arca csupa meggy-szeplő.
A nyár vállán fény-fátyol,
Szeme, mint a tűz, lángol.
Az ősztündér dalolgat,
S almát, szőlőt kínálgat.

A süncsalád teste platángubó, de bármilyen tüskés termés lehet. Szemük bors, orruk faragott ágacska.

A sárcány teste toboz, nyaka ág, feje, szárnya, lába császárfá termése, szeme hársfag.

LÉVAY ERZSÉBET VIDÁM ŐSZI DAL

Vége a nyárnak, de
én sose bánom:
érik az alma, a
körte a fákon,
koppan a dió, mikor
lepotyog az ágról,
édes a levegő a
szőlő illatától!

Gesztenye huppan a
sárguló fűre:
fényes a belseje,
külsője tüske,
készül az ezerféle
gesztenyebábu,
pókhasú, kerek fejű,
pálcikalábú.

Dróttal, ragasztóval,
gyufaszállal bármilyen
mókás figurát készíthetsz.

A teknős teste dió, feje, lába
tobozpikkely, szeme bors.

Ha a strucc
fején, lábán,
farkán átfűzött
cérnát rábogozod
két keresztbe
ragasztott lécre,
táncolni is
taníthatod.

SZILÁGYI DOMOKOS ZÁPOR

Felek felől Monostorra
Jön az eső poros torra,
suhint nedvedző ostorral.

Monostoron, Felek felől
minden melegséget elől.
Uccu, fussunk eső elől!

Eső elől, uccu, fussunk,
egymásnak karjába jussunk,
míg vagyon, földélre jussunk.

Így esik, ha nem fúj a szél, és így, ha fúj. Vonalkázz egyenesen és ferdén.

JANCSIK PÁL

SÉTA

Kerekeken
 görög Gergő,
 kezében csörög
 a zörgő
 (vagy inkább zörög
 a csörgő?).
 Sétálni megy
 nagyapjával,
 ki – mint tudjuk –
 nagy tekergő.

Gyülekezik
 fönna felhő,
 sűg-bűg, zeng és
 zűg az erdő,
 távolban csapkod
 a mennykő.
 Siess haza,
 öreg vándor,
 meg ne ázzon
 kicsi Gergő!

Mondd el sorban: ki örűl az esőnek, és ki bújik előle?

Bizony, már benne járunk derékig az őszben. Még szelíden simogat a déli napsütés, de a hajnalok már ránk-ránk-küldik a hóharmatot, ami ugyan még nem hó, de már harmat. Emiatt szól reggelenként kedves feleségem, Tipe-

Tasnádi Tekla, Sepsiszentgyörgy

tupa, valahányszor mezítláb szeretnék vízért menni, ugyanis én nagyon szeretek mezítláb járni.

– Csipike – mondja –, felhúztad a to-pánt?

És én akkor mindig felhúszom, mert a múltkor, amikor nem vette észre, és ki- osontam mezítláb a hóharmatba – biza megnáthásodtam.

Tudatom továbbá, hogy télire sikerült majdnem mindent beszerezniük-eltenniük, szárított erdei gyümölcsből morogyóig és édesgyökérig. De (hiszen jól mondom) ez még nem minden, csak majdnem. Az édesvackor miatt.

György Rózsika,
Elesd

Mackóbácsi azt mondja, még vár vele, amíg jól meg-üti a hóharmat, akkor a legfinomabb. Lehet, hogy egy-két napon belül nekilát és lerázza (nekem is szokott hozni mindig).

Hanem a nyár folyamán sokan vártak hiába tavasszal küldött leveleik válaszára. Ugyanis az történt, hogy a levelek elté-

vedtek valahol, én pedig csak tova szeptember első felében tudtam válaszolni rájuk. Ígérem, ilyesmi többé nem lesz. Sok igen kedves és szép levél-rajzot küldtetek nekem. Sajnos három igen kedves ba-

Papp Zselyke, Homoródalmás
 rátomnak nem tudtam vála-
 szolni: Jancsek Róbertnek
 Nagyváradra – mert elfelejtet-
 te megadni a címét, továbbá
 Molnár Teréznek és Erdélyi
 Enikőnek, mert ők meg azt ír-
 ták, hogy “címünk nem válto-
 zott”. Én sok száz gyermekkel
 levelezem, nem tarthatom
 észbe mindenkinek a címét.

Kérlek tehát,
 kedves Teréz
 és Enikő, írja-
 tok még egy-
 szer, és küldjé-
 tek el a címete-
 ket. Akkor
 majd választ is
 kaptok.

Sokan kül- Szilágyi Panna,
 denek nekem Vargyas
 levelükben szép rajzokat is.
 Ezeknek nagyon tudok örven-
 deni. De annak már nem,
 hogy arra kérnek “tegyem
 be” rajzaikat a Szivárványba.
 Olyasmit kértek tőlem, amit
 nem teljesíthetek. A közlésre
 váró rajzokat ugyanis nem én

választom ki a beérke-
 zett sok százból, csak a
 véleményemet írhatom
 meg ezekről, vagy java-
 solhatok.

Melyhez hasonló jókat,

CSIPIKE

Mihály Sarolta, Marosvásárhely

Címlap: Hamar Ferenc, Marosvásárhely	SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXII. évfolyam. 248. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE (főszerkesztő), MÜLLER KATI. A szerkesztőség postacíme: 3400 Cluj, Str. L. Rebreanu Nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 064/141323. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL. B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA S.R.L. Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-776x. Ára 8000 lej
--	---

ÜHÜM

Ezt a szépet
Te rajzoltad?
Ü-hüm, ü-hüm,
Meglehet, hogy nem.

Ezt a kéket
te festetted?
Ü-hüm, ü-hüm,
Meglehet, hogy nem.
Ezt a mézet
Mind megetted?
Ü-hüm, ü-hüm,
Meglehet, hogy nem.
Ezt a verset
Te költötted?
Ü-hüm, ü-hüm,
Meglehet, hogy nem.

Madaras Ágnes, Kolozsvár

Fülöp Ágnes, Felsőboldogfalva

ELMENTEK

A háló elszakad.
A szívünk megszakad.
A lelkük továbbmegy.
Az ének tovább szól.

Papp-Zakor Janka, Kolozsvár

Székely Zoltán, Nagyvárad

A MADÁR REPÜL

A madár repül,
mi mást tehetne, ha szárnya van?
A költő ír,
mi mást tehetne,
ha nincsen semmi másra kedve?
A gyerek tanul, a mama köt,
mi mást tehetne,
ha nincsen
semmi másra kedve?

S nemsokára oly fehér a táj,
akár előttem ez a lap,
zúzmarás fák állnak majd kint,
mint itt a már megírt sorok.

Lukács Korina, Sepsiszentgyörgy

KEDVES CSIPIKE!

Szeretnék olyan apró lenni, mint te, de sajnos nem lehet. Egy törpének biztos jobb lehet. Néha úgy érzem, hogy legszívesebben elbújnék a föld alá. Te vagy az egyetlen barátom. Júlia is barátóm, de ő minden titkot elmond, és ezért nem vagyok nagyon barát vele. Te vagy a legmegbízhatóbb!

Melyhez hasonló jókat,

Szász Gerda, Balánbánya

Kalamár Alíz írása,
Kalamár Botond rajza,
Csíkszentdomokos

A MI HÁZUNK

A mi házunk nagyon szép. Piros tető, barna ajtó, barna ablak, kék függöny, fekete kémény.

Egyszer aztán, amikor hazafelé mentem, megálltam a házunk előtt, és gondolkodtam. Megállapítottam, hogy a mi házunk a legszebb.

A Fehér-Nyikó partján felment az első osztály a gáthoz. Ott nagyon jó volt, kivéve, amikor lejött a bőr a kezemről. Robi belerúgta a labdát egy gödörbe, én egy kötővel beleereszkedtem, és kidobtam a labdát, de a kezem megsebesült.

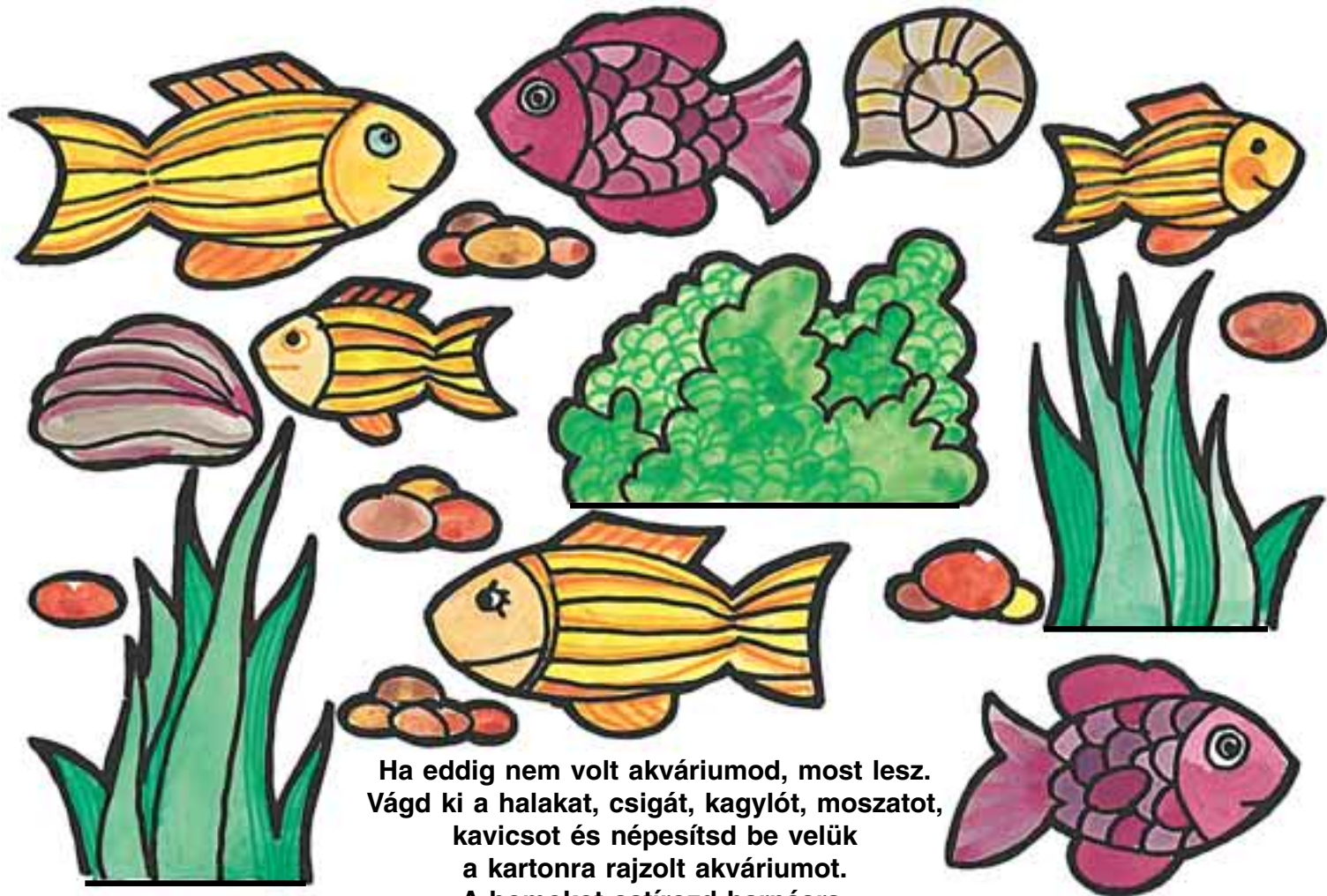
A vízben pancsoltunk, majdnem elvitt az ár. Elmentünk a leszakadt hídhoz. Ott sok pala van, erre festettünk.

Kötőt húztunk, zsákbán futottunk, és fociztunk. Nagyon tetszett a kirándulás.

Sándor Csanád, Siménfalva

Rosu Kristóf, Sepsiszentgyörgy

Ha eddig nem volt akváriumod, most lesz.
Vágd ki a halakat, csigát, kagylót, moszatot,
kavicsot és népesítsd be velük
a kartonra rajzolt akváriumot.
A homokot satírozd barnásra.